

Tărâmul literelor

*Prima mea carte de lectură:
povestioare*

CZU 821-93

T 23

Ediția a 3-a, 2018

ISBN 978-9975-60-286-0

Selectare și adaptare:

Ala Bujor

Machetare computerizată:

Veronica Mariș

Tipar: Tipografia Centrală

Stăpâna Ploii

Poveste populară

Poate că nu toți dintre voi știți că Soarele are o verișoară: Stăpâna Ploii, o ființă foarte gingașă, care îi este și prietenă.

Când Soarele se încălzește prea tare, ea îl acoperă cu nori mici și pufoși, care se topesc dând naștere ploii și, astfel, iarba, florile, copacii însetați își recapătă prospețimea. Oamenii și animalele se bucură de răcoare și toată lumea este mulțumită.

Soarele are și un verișor: Duhul Focului. Atunci când Soarele se înfierbântă prea tare, iar Ploaia îl răcorește, Duhul Focului poate,

dacă vrea, să împrăştie norii şi să-i alunge departe.

Dacă însă întrece măsura şi căldura devine de nesuportat, vine din nou rândul Stăpânei Ploii să toarne un şuvoi de apă peste pământ. Cei doi veri ai Soarelui sunt foarte diferiţi şi se urăsc unul pe altul. Duhul Focului este rău şi violent, iar Stăpâna Ploii este dulce şi blândă.

Câteodată, se întâmplă ca sunetul monoton al picăturilor de apă s-o adoarmă. Atunci Focul îşi dezlanţuie puterea, pârjolind totul în jur. Pentru a pune capăt secetei, e nevoie ca cineva s-o trezească din somn pe Stăpâna Ploii.

Regina fulgilor de nea

Hans Christian Andersen

Afară vântul spulbera și învârtejea fulgii de nea.

– Roiesc albinele cele albe! spuse bunicuța.

– Au și ele o regină? întrebă băiatul. Știa că albinele adevărate au o regină a lor.

– Au, răspunse bunicuța. Unde-i roiul mai des, acolo zboară și ea, și e cel mai mare dintre fulgi. Dar niciodată nu rămâne multă vreme pe pământ, căci i se

face dor de norul cel negru care-o poartă și se întoarce la el. Apoi vine iar și iar, plutind prin văzduh și uitându-se prin geamuri, după ce le acoperă cu flori de gheață.

– Am văzut, am văzut florile acestea ale ei! strigară copiii.

– Da' Regina fulgilor de nea nu poate da năvală la noi în casă? întrebă cu teamă în glas fetița.

– Las-să încerce! spuse Carl. Am s-o pun pe plita fierbinte și să vezi cum se topește! Nu te teme, Greta.

Într-o seară, Carl s-a uitat prin micul cerculeț de pe geamul înghețat. Afară fulguia și iată că unul dintre fulgi, mai mare decât toți, a început să crească, până s-a prefăcut într-o femeie, înfășurată într-un vâl foarte subțire, țesut din mii și mii de stelute de zăpadă. Era nespus de frumoasă, dar era de gheață!